

2001.05.22.

Születnek a törvények az emlénapokról

Régi-új jelképekkel is bizonyítana a Fidesz-MPP

(Részlet)

A Fidesz a jelképek terén is alapos munkát végzett az elmúlt években. Erre nem csak a 2000. január 1-jétől 2001. augusztus 20-áig tartó millenniumi év és a zászlóátadások szolgáltattak alkalmat. A kormány, illetve a koalíció előterjesztésére lett kötelező a nemzeti lobogó kítűzése a középületeken, „rehabilitálták” a Corvin-láncot, megalapították a Nemzet Színésze díjat, törvényt alkottak róla és átszállították a Parlamentbe a Szent Koronát, valamint sorra születnek törvények a különböző emlénapokról.

Az első ideológiai tartalmú törvényjavaslat 1999 őszén született meg az Igazságügyi Minisztériumban. A Szent István-i államalapítás emlékének megörökítéséről és a Szent Koronáról szóló törvény óriási vitát váltott ki az MSZP és az SZDSZ, illetve a kormánypártok és a MIÉP alkotta tábor között. Végül – az ellenzéki nyomásnak is engedve – a jogszabály preambulumból kikerült a Szent Korona-tanra való hivatkozás, s az a rész, amely szerint a Szent Korona a magyar állam egységét testesíti meg. A szimbolikus jelentőségű 2000-ik évi első törvény mondta ki, hogy a palást kivételével a Nemzeti Múzeumból a Parlamentbe kerüljenek át a koronázási ékszerek. A jogszabály hozta létre a jelvények védelmére és a velük kapcsolatos intézkedések megtételére a Szent Korona-testületet, amelynek tagjai az államfő, a kormányfő, a házelnök, az Alkotmánybíróság és az Akadémia elnöke.

[...]

Az idei év viszont az emlénapoké, bár az erről szóló jogszabályok egy része még tavaly megszületett. Elsőként Pokorni Zoltán oktatási miniszter tett javaslatot a holokauszt áldozatainak emlénapjára, majd Horváth Béla (FKGP) indítványozta, hogy február 25-én a kommunista diktatúrák áldozataira emlékezzenek. A rendszerváltás óta először fordult elő, hogy politikai döntéshozók új ünnepeket „rendszeresítettek” az iskolákban. Az Oktatási Minisztérium a 2000–2001-es tanévtől rendelte el, hogy február 25-e, illetve április 16-a – utóbbi a holokauszt emlénapja – a „tanórai foglalkozás keretében történő megemlékezés napjai” az ország közép-fokú oktatási intézményeiben. A tárca képviselői hangsúlyozták: az emlénapok megtartása nem kötelező, csupán ajánlott. A megemlékezés elősegítéséhez kilencvenoldalas módszertani segédanyag készült. Javasolták Csalog Zsolt, Demény Pál, **Eörsi István**, Faludy György, Márai Sándor, Mindszenty József, Örkény István műveit felhasználni, és a színház- és a filmművészet mellett helyet kapott benne a politikai humor is. Utóbb a minisztérium tájékoztatást kért a középiskolák vezetőitől arról, milyen megemlékezéseket tartottak „a kommunista diktatúrák áldozatainak” február 25-ei emlénapja alkalmából. Az SZDSZ szerint ez olyan jelentési kötelezettség, amely utoljára a pártállam idején a november 7-ei és április 4-ei megemlékezésekkel kapcsolatban volt szokásban. A tárca úgy reagált: csupán azért kértek információt, hogy jövőre kibővített változatban jelentethessék meg a módszertani füzetet.

A parlamenti megemlékezés sem volt zökkenőmentes: az áldozatok, a meghurcoltak nevében felszólaló Wittner Mária vádbeszédet mondott a szocialisták fölött. Közölte: megidézi az áldozatokat, hogy „együtt vádolják a szocialista köntösbe bújtatott hóhérokat”, akik

kifosztották az országot. Balás-Piri László, a Történelmi Igazságtétel Bizottság alelnöke a Fidesz mellett kampányolt. [...]

Nagy Szilvia